

“ Beni Tanımadın mı?”

Doğarken ne olacağımız, nerelere ve nasıl geleceğimizi Allah’tan başka kimse bilemez. Fıtrattan gelen yeteneklerimiz ve gayretimiz ve alın terimizle en iyi yere gelme hedefiyle çalışıp çabalayacağız İncamıza göre “ Alın teri zayii olmaz.” Geldiğimizde de yaratanın bir kulu olarak Yaratanın, yarattıklarına zarar vermemeyi, yüce peygamberimizin buyruğu gereği bize nasıl davranılması gerekiyorsa onlara da öyle davranarak Rabbimizin rızasını kazanmak, hedefimiz olmalıdır. Zaten Rabbinin rızasını kazanan kul, halkın da rızasını kazanmış olur. Bu anlayış incamımızın temel değerlerinden biridir.

Sokakta çöp konteynırlarından artık madde toplayarak ailesini geçindiren kardeşlerimize sık sık rastlıyoruz. Bakıyorum insan olarak onların bizden fiziki ve biyolojik olarak bir eksikliği olmadığı gibi bizim de onlardan fazlalığımız yok. Bizim yerimizde o kardeşimiz, onun yerinde biz olabilirdik. Boynumuzda kravat, elimizde çanta o kardeşimizin yanından geçerken Rabbimize şükredip, onunla göz göze geldiğimizde saygıyla selam verip, çalıştığımız kuruma işi düştüğünde ona en iyi hizmet sunmayı düşünmemiz sevap hanemizde yerini almaktadır. Dinimizde eyleme geçmedikten sonra kötü düşünceye bir günah yok, Ama eyleme geçmese bile iyi düşünceye sevap var.

Bugüne kadar hiç siyasi yazı yazmadım. Bu yazımı da siyasi bir amaçla değil, insan olarak sayın vekilimizin öğrencimiz kamu görevlisi polisimize olan davranışını şık bulmadığım için yazıyorum. Başka şekilde anlaşılması dileğiyle maksadımı “ **Kavak ve Kabak**” fıkrasıyla anlatmaya çalışayım.

Şunu hemen itiraf edeyim. Fani hayatın baki olmadığı gibi, hizmet için bir yerde bulunmak da daimi değildir. Oralar da zamanla ters orantılıdır. Şan-şöhret, makam- mevki, vekillik ve rütbeler Rabbimizin bizlere olan emanetidir. Zamanı geldiğinde bunlar hayal olur gider. Malımız varsa da onlar da ileri yaşımızda günah işlememize bile imkân vermez. Kötü niyetli ve olumsuz yaklaşım içinde olanların, hırsına yenik düşenleri hayatın affettiğine ben şahit olmadığım gibi sizlerin de şahit olduğunuzu sanmıyorum. Konuyu açmak için sizin de bildiğiniz meşhur “Kavak- Kabak” hikâyesine başlayalım

Bir bahar mevsimine girerken rüzgârın önüne kattığı bir kabak çekirdeği kavağın gövdesine çarpar ve kavak ağacının dibine düşer. Toprakla buluşan kabak çekirdeği, yağmurların yağması, güneşin toprağı yalaması ile çekirdek patlar filizi, boynunu uzatarak toprak üstüne çıkar. Yağmurların ve güneşin verdiği sevinçle kabak filizi kavağın gövdesine dolanarak hızla büyümeye başlar. Büyürken de “ **Kabak kardeş sen kaç senede büyüdün?**” diye kibri ve gururu ile böbürlenerek kavağa sorar. Kavak mahcup bir şekilde “ **15 senede büyüdüm kabak kardeşi.**” der. Kabak: “ **Bak! ben senin 15 senede geldiğin yere iki ayda geldim ve senin boyuna ulaştım.**” diyerek kavak ağacını

küçümsemeye devam eder. Kavak mahcup ve mütevazi bir şekilde “ **Kabak kardeş sonbahar gelsin, görüşürüz.**” diyerek geveze kabağın çenesini kapatır.

Günler geçip, sonbahar geldiğinde hırçın esen rüzgârlar ve soğuklar başlayınca kabağın çiçekleri dökülüp, yaprakları sararıp, gövdesi kurumaya başlayınca ayakta kalamaz ve kabağın dibine yığılır kalır. Sonra kavak, kabağın bu hazin halini gördükten sonra uzun boynunu uzatır ve : “ **Ne haber kabak kardeş! işte benim 15 yılda geldiğim yere hırsını kontrol edemedem iki ayda gelmeye kalkarsan halin böyle olur.**” demiş.

Neden bu fıkrayı anlattım. Geçenlerde yolda trafik kontrolü yapan eski bir öğrencim Polis memuru hatalı davranışından dolayı durdurduğu aracın şoföründen kimlik ister. Kimlik verme yerine aracın içindeki şahıs : “ **Beni tanımıyor musun?**” diye bağırarak hakaretler yapmaya başlar. Görevli polis memurumuz “ **Tanımıyorum efendim .**” dediğinde, Vekil : “**Beni tanımıyorsan TBMM’ nin albümünü alıp oradan bakacaksın! Fazla uzatma, yap gereğini**” Öğrencim Polis:” **Efendim milletvekili olduğunuzu nereden bileyim 650 tane milletvekilini nasıl tanıyayım? Madem vekilimizsin hatalı davranıyorsun lütfen böyle yapmayın.**” diye nezaketini bozmadan karşılık verir. Basından okuduğum polisimizin nezaketine ve cevabına hayran kaldım. Üzüntüler paylaşılnca azalırımış. Polisimizin üzüntüsüne yürekten katılıyorum geçmiş olsun diyorum Bu olayda büyüyen öğrencimiz polis oldu. Maalesef ama maalesef vekilimizin şık olmayan bu davranışı da kamu oyunda iyi karşılanmadı. Yapılan yorumlar da bunu gösteriyor. Buraya ikinci bir nokta koyarak yaşadığım, gördüğüm, duyduğum örneklerden bir kaçını arz edeyim.

Çok yaşayan mı çok gören mi? Allah’a şükür Rabbim bana uzun ömür verdi. Hizmetimin 36 yılı da devlette geçti. Bu arada seminerlerim dolayısıyla ülkemin çoğu illerini gezdim. Hem çalışırken, hem de buralarda bürokrasiyi de yakından tanıma imkânım oldu.

- 1- Görevden alınan üst derecede bir amirimiz aşırı alkol sonucunda oturduğu lojmanın merdivenlerinde “ **Bu bana yapılır mı?**” diye hüngür hüngür ağladığına, oysa bu amirimiz göreve geldiğinde makam odası la teşbih cennet bahçesi gibi çiçeklerle dolmuştu.
- 2- Bizim jenerasyonun güzelliği dillere destan ünlü artistiyle (C. S) gazetecilerin yaptığı bir röportaj daha dün gibi hafızamda. “ **Şanım, şöhretim, güzelliğim yerinde iken kapımda meredesler sıraya giriyordu. Şimdi ise kapımın önünden kaplumbağlar bile geçmiyor.**” dediğini, Ahir ömründe Beyoğlu’nun arka sokaklarında ölen bu artistin cenazesini Beyoğlu Belediyesi tarafından kaldırıldığını gazetelerde okumuştum. A. R. Eylesin

- 3- Seminer için gittiğim bir ilde randevüsüne 45 dakika geç gelen amir, makamına sekreter odasından geçerken odada bekleyen bizlere özür beyan etmeksizin, kafasını dahi çevirmeden selamsız odasına geçerek sekreteri ile bizi çağırıp, bulunmaz Şam kumaşı gibi kendini övmesi. Daha sonraki yıllarda görevden alındıktan sonra görev yaptığı o ilde hiçbir personelinden selam alamayarak bunalıma girdiğini, psikolojik tedavi gördüğünü o ildeki dostlarımdan duydum.
- 4- Yine Manisa'da mesai arkadaşlarına tepeden bakan bir daire müdürü görevden ayrıldıktan sonra sokağa gündüz değil gece çıkar olmuş. Sonra da Manisa'yı terk ettiğini yakın mesai arkadaşlarından duydum.

Bu tür örnekleri uzatmaya sahifem müsait değil. Bu ve buna benzer örneklere sizler de şahit olmuşsunuzdur. Şunu asla unutmayalım. Bugün sahip olduğumuz başta sağlık olmak üzere makam, mevki, rütbe, vekillik şan, şöhret, mal- mülk Rabbimizin bize birer emanetidir. Emanetlerin büyüklüğü nispetinde yarın huzur-u mahşerde sorumluluğu da farklı olacaktır. Çöpten bidonlarından çoluk çocuğun rızkını çıkaranlarla, telefon başında binleri yüz binleri kazanan zenginlerin sorumluluğu bir olamayacağı gibi, dağda sürünün arkasında dolaşan çobanla, klimalı odalarda kamu görevi yapan amir ve memurların sorumluluğunun bir olamayacağı gibi..

Sonuç olarak Sayın vekilimizle, bulunduğu yeri hazmedemeyenlere kabak-Kavak hikayesinden sonra aşık Sefai'nin şu şiiriyle yazımı noktalarken , çok değerli polisimize de üzülmemesi temennisiyle geçmiş olsun diyor sevgi ve saygılarımı sunuyorum. Evet:

“ Başım diye güvenme ha / Ne gelirse başa gelir

Diz toprağa yaslanırdı / Baş düşerse taşa gelir"

www.kadirkeskin.net